

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab Üldkohtu otsuse suhtes neli tühistamisväidet.

Esiteks väidab apellant, et Üldkohus on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 1, leides et komisjon rikkus õigusnormi, asudes seisukohale, et laevandusettevõtja Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) müümine negatiivse hinnaga 158 miljonit eurot ei kujutanud endast riigiabi. Apellant heidab Üldkohtule ühelt poolt ette, et viimane leidis, et kui komisjon tegi aruka erainvestori testi raames kindlaks, kas arukas erainvestor oleks SNCM likvideerimisel samuti maksnud viimase töötajatele täiendavat koondamishüvitist, ei oleks ta tohtinud arvesse võtta riigi kui erasektoris globaalse haardega majandustegevuses osaleja maine kahjustamise ohtu. Teiselt poolt heidab apellant Üldkohtule ette, et viimane nõudis komisjonilt tõendite esitamist selle kohta, et täiendavate koondamishüvitiste maksimine on eraettevõtjate hulgas piisavalt juurdunud või lausa väljakujunenud praktika.

Teiseks väidab apellant, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi ehk kohaldanud vääral ELTL artikli 107 lõiget 1, leides et komisjon ei võtnud arvesse kõiki olulisi asjaolusid analüüsid, kas riigi osalusega aktsionäri poolt SNCM-i tehtud kapitalisüst summas 8,75 miljonit eurot oli võrreldav erakapitalil põhinevate ülevõtjate kapitalisüstiga, ning samuti leides, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma erakapitalil põhinevatele ülevõtjatele SNCM erastamisel antud õigust kohaldada võõrandamise äramuutvat tingimust.

Kolmandaks väidab apellant, et Üldkohus rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 36, tõlgendatuna koos nimetatud põhikirja artikli 53 esimese lõiguga, ning Üldkohtu kodukorra artiklit 81, kvalifitseerides riigiabiks sotsiaalabimeetmed summas 38,5 miljonit eurot, jättes kontrollimata võimaluse, et need meetmed läbivad aruka erainvestori testi, nagu muuseas väitis komisjon vaidlusaluses otsuses ja Prantsusmaa valitsus Üldkohtu kohtuistungil.

Viimaseks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, leides et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kiites ümberkorraldamise lõppsumma EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c ja suuniste alusel heaks.

27. novembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-545/12)

(2013/C 32/11)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, J. Hottiaux ja M. Konstantinidis)

Kostja: Küprose Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Küprose Vabariik ei ole võtnud vastu kõiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhulubade kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 403, lk 18) täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme ja ei ole igal juhul komisjonile asjaomastest normidest teatanud, siis on Küprose Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle selle direktiivi artiklist 16;
- määrata Küprose Vabariigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 6 504,96 eurot päevas, mida tuleb maksta alates Euroopa Kohtu otsuse avaldamise päevast;
- mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/126/EÜ artikli 16 lõike 1 kohaselt võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad hiljemalt 19. jaanuaril 2011 selle direktiiviga kehtestatud uute sätete, mis on nimetatud lõikes loetletud, järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid.

Küprose Vabariik ei ole direktiivi sätteid oma siseriiklikusse õiguskorda täies ulatuses üle võtnud. Eeskätt märgib komisjon, et hagi esitamise hetkel ei olnud Küprose Vabariik oma siseriiklikusse õiguskorda üle võtnud direktiivi artikli 1 lõiget 1, artiklit 3, artikli 7 lõiget 1, 3 ja 5, artiklit 10, artiklit 15, I lisa punkti 2, II lisa punkti 5.2 ning IV, V ja VI lisa.

Seetõttu on komisjon seisukohal, et Küprose Vabariik rikkus talle ELTL artikli 260 lõikest 3 tulenevaid kohustusi.

(¹) ELT 2009, L 225, lk 180.